

310

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

LISTOPAD 2018

LISTOPAD 2018

1	čtvrtek	VŠECH SVATÝCH	SLAVNOST
2	pátek	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	<i>první pátek</i>
3	sobota	30. týden v mezidobí (sv. Martin de Porres)	
4	NEDĚLE	31. neděle v mezidobí	
5	pondělí	31. týden v mezidobí	
6	úterý	31. týden v mezidobí	
7	středa	31. týden v mezidobí	
8	čtvrtek	31. týden v mezidobí	
9	pátek	Posvěcení Lateránské basiliky	svátek
10	sobota	sv. Lva Velikého, papeže a Učitele Církve	památka
11	NEDĚLE	32. neděle v mezidobí	
12	pondělí	sv. Josafata, biskupa a mučedníka	památka
13	úterý	sv. Anežky České	památka
14	středa	32. týden v mezidobí	
15	čtvrtek	32. týden v mezidobí (sv. Albert Veliký)	
16	pátek	32. týden v mezidobí (sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda)	
17	sobota	sv. Alžběty Uherské	památka
18	NEDĚLE	33. neděle v mezidobí	
19	pondělí	33. týden v mezidobí	
20	úterý	33. týden v mezidobí	
21	středa	Zasvěcení (Obětování) Panny Marie v Jeruzalemě	památka
22	čtvrtek	sv. Cecilie, panny a mučednice	památka
23	pátek	33. týden v mezidobí (sv. Klement I., sv. Kolumbán)	
24	sobota	sv. Ondřeje Dung Lac a druhů, mučedníků	památka
25	NEDĚLE	34. neděle v mezidobí - JEŽIŠE KRISTA - KRÁLE	SLAVNOST
26	pondělí	34. týden v mezidobí	
27	úterý	34. týden v mezidobí	
28	středa	34. týden v mezidobí	
29	čtvrtek	34. týden v mezidobí	
30	pátek	Sv. Apoštola Ondřeje	svátek

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz.

Drazí farníci,

jistě se mnou budete souhlasit, když řeknu, že žijeme ve velmi turbulentní době. Vše kolem nás běží ve velice rychlém tempu a kolikrát ani nestačíme nejen sledovat všechny informace, ale i na ně odpovídajícím způsobem reagovat. Velmi rozbouraná situace světa v podstatě na všech kontinentech, momentální domácí dění ovlivněné volbami a v neposlední řadě i určitým způsobem dramatické dění v naší Církvi, jsou skutečnosti, které nás zněkudňují. Mám tím na mysli nejen bolestné záležitosti vyplývající ze selhání těch, kteří měli být příkladnými pastýři a na místo toho se stali dravci. Ale myslím tím i na právě probíhající synodu o mladých, víře a rozlišování povolání, jak zní její správný název. Biskupové celého světa se zamýšlejí nad tím, jakým způsobem obnovit a posílit víru mladých lidí a jak jim pomoci, aby mohli žít lépe z víry v dnešní společnosti, která je k ní více či méně pesimistická až negativistická. Je to opravdová výzva pro celou církev, aby se mohla znovu obnovit a mít sílu naplno hlásat evangelium a předávat ho celému světu, což je jejím posláním, které jí uložil sám Ježíš Kristus. Avšak v momentálně chaotické situaci se církev může jevit jako zastaralá a velice zkosnatělá instituce, která ještě nějakým způsobem přežívá a dožívá, ale již nezbyvá mnoho k tomu, ale skončila úplně. Kolikrát se již církev v takovéto situaci nacházela od chvíle jejího založení? Odpověď zní: mnohokrát. Ať již to byla vnější pronásledování, která se datují od jejího vzniku anebo úpadek těch, kteří měli odpovědnosti uvnitř církve a tím jí učinili nevěrohodnou a zatemnili její nadpřirozený charakter a poslání. Stačí vzpomenout na vícepapežství anebo dokonce i nemorální jednání některých papežů. Církve vše přežila, a nakonec vycházela vždy znovu očištěna a s novým elánem se ujala svého poslání přivádět všechny lidi k Bohu. Velkými pomocníky v těchto dobách zkoušek byli pro církev svatí, kteří uprostřed duchovního a morálního marastu ukazovali správnou a čistou tvář víry tedy našeho Pána a vyzývali tím, ať již přímo k obrácení a k obnově života z víry. Stačí vzpomenout na jména jako sv. František, sv. Klára, sv. Dominik. Sv. Jan od Kříže, sv. Terezie z Avily, sv. Ignác z Loyoly a mnoho dalších. Oni jsou příkladem autentické víry a života z něho, a proto je správné nazývat je reformátory v pravém slova smyslu. Avšak někdo by mohl namítnout, že to byla jiná doba a jiné okolnosti, a proto není možné je kopírovat a žít tímto životem v dnešní době. Moje odpověď by byla ano i ne. Je zřejmé, že podoba naší společnosti je zcela jiná než v jejich době, a proto by bylo nesmyslné je kopírovat. Avšak znovuoživení autentického života z víry je možné i v naší době, aniž bychom museli působit exoticky a divně. Avšak v čem se skrývá jeden z největších problémů? Je to otázka křesťanské potažmo katolické formace. Víím, co věřím? Znáím obsah, ale i dosah a důsledky své víry? Chci svoji víru brát vážně a nadřazovat jí svým osobním zájmům a ambicím? Zde se domnívám, že je skrytý problém, který nekřičí a v podstatě není vidět, protože ho skoro nikdo přímo nehledá a nezajímá se o něj. Když jsem již zmínil synodu o mladých a rozlišování jejich povolání, tak jsem si nedávno přečetl článek, který pojednává o partnerském soužití věřících katolíků, které je velmi rozšířené, a i dosti tolerované, a přitom odporuje morálnímu učení církve. Totiž, že partnerské dvojice spolu již před uzavřením manželství sdílejí sexuální život a mnohdy proto i opouštějí svátostný život, tedy nepřistupují ke sv. zpovědi a sv. přijímání, protože se tohoto vztahu nechtějí zříci. Víím, že to je velmi citlivé téma, které je složitější, ale přesto všechno si říkám, kde je vědomá víra věřícího katolíka, když vymění svátost – Boha za něco jiného. Nikoho tím v žádném případě nechci odsuzovat, ale ptám se, jaké duchovní a křesťanské vzdělání dotyčný mladý člověk měl, když pak jedná tímto způsobem ať již z jakýchkoliv pohytek anebo tlaku společnosti? Co je mi přednější? Uvedl jsem pouze tento jediný příklad, ale bylo by jich mnohem více, a to i z jiných oblastí, protože bychom se museli ptát, jak je možné, že v Německu přišel k moci Hitler a u nás zvítězili ve volbách v r. 1946 komunisté, i když v té době u nás bylo 77% katolíků? Ano potřebujeme formaci a tzn. neustálé prohlubování své víry, a to jak po stránce intelektuální, tak ale i duchovní, což znamená aktivní život ze svátostí a morální jednání založené na Desateru a učení církve. Jinak můžeme i my nakonec odpadnout a být jedněmi z mnoha, kteří svou víru, opustili, přetvořili, a nakonec ji zapřeli. Prosme zvláště v tomto růžencovém měsíci všemohoucího Boha a Pannu Marii – Matku Církve za naši církev a její obnovu a za věrnost v tom co nás učí a co hlásá.

Žehná P. Vít

Nový Apoštolský nuncius v České republice

21. září 2018 oznámilo tiskové středisko Svatého stolce, že papež František jmenoval apoštolským nunciem v ČR Mons. Charlese Daniela Balvo.

Jeho Excellence Mons. Balvo se narodil v Brooklynu (USA) 29. června 1951. Na kněze byl vysvěcen 6. června 1976 v New Yorku. Vystudoval kanonické právo. Od r. 1987 působil postupně v diplomatických zastupitelstvech Svatého stolce v různých státech světa, naposledy v Súdánu.

Apoštolský nuncius je vyslanec papeže, kterému Svatý otec svěřuje své osobní zastoupení, a to stálé, u církví, států a občanských vlád různých národů světa. Nunciovi je svěřen úkol podporovat a udržovat styky mezi Apoštolským stolicem a představiteli státu, řešit otázky týkající se vztahů mezi Církví a státem a tyto vztahy udržova na úrovni přijatelné pro obě strany. Nuncius však není přímým nadřízeným ve vztahu k místní církevní hierarchii. Sídlem Apoštolské nunciatury v České republice je Praha (Voršilská ul. v Praze 1).

Modlitba k sv. archandělu Michaelovi

Letos 29. září vyzval Svatý otec věřící celého světa, aby se během měsíce října denně modlili svatý růženec a sjednotili se tak ve společenství a pokání jako lid Boží v prosbě ke svaté Matce Boží a svatému archandělu Michaelovi za ochranu Církve před ďáblem, který se neustále pokouší vnášet rozdělení mezi nás a Boha i mezi nás. Modlitba k sv. Michaelovi pochází od papeže Lva XIII., který ji složil koncem 19. století, aby sv. archanděl bránil Církev i civilizaci, která z ní vzešla. Papež František volá celou Církev k modlitbě, což je moc dobře. Hrozí totiž, že by věrouka, tedy zjevená pravda, která nás osvobozuje, mohla být dána do závorky, a to je to nebezpečí pro společnost, ve které žijeme.

*„Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji!
Proti zlobě a úkladům ďáblovým budiž nám záštitou,
nechat' Bůh přikáže jemu, pokorně prosíme!
Ty pak, kníže vojska nebeského, Satana a jiné duchy zlé,
kteří ke zkáze duší světem obcházejí,
božskou mocí do pekla svrhni. Amen.“*

Angela Pelliciarì - Radio Vaticana

Slavnost Ježíše Krista - Krále

Slavnost Krista Krále se slaví vždy poslední neděli liturgického roku, tedy 34. neděli v liturgickém mezidobí. Jedná se o svátek poměrně nový. Vyhlásil jej v roce 1925 ve své encyklice Quas primas papež Pius XI. Poprvé se tento svátek slavil poslední říjnovou neděli roku 1926. Pius XI. chtěl tímto svátkem zdůraznit, že státní správa nemá podle nauky katolické církve právo rozhodovat o záležitostech, které přísluší Bohu - tj. především v oblasti etiky a důstojnosti člověka. Pius XI. s oslavou tohoto svátku spojil také každoroční zasvěcení lidstva Ježíšovu Srdci.

A on je král vesmíru:

všechno tvorstvo jsi mu podřídil,

aby všechno bylo podřízeno tobě v tvém království věčném:

v království pravdy a života, v království svatosti a milosti,

v království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Preface o Kristu-Králi.

**Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!
Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem!**

Dušičková pobožnost na Olšanských hřbitovech

V pátek 2. listopadu 2018 v 15 hodin se bude konat
Dušičková pobožnost na Olšanských hřbitovech u centrálního kříže.

Následovat bude:

od 16 hodin mše svatá v kostele sv. Rocha
a v 18 hodin mše svatá v kostele sv. Prokopa (zpívá chrámový sbor
při kostele sv. Františka v Praze 1).

Všichni jste srdečně zváni.

Možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci od 1. do 8. listopadu za těchto podmínek:

- návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé
- být ve stavu milosti posvěcující (bez neodpuštěného těžkého hříchu)
- přijetí Nejsvětější svátosti
- modlitba na úmysl Svatého otce

Přenos mše sv. do rozhlasu stanice Vltava
neděle 4. 11. v 9:00 (!!!) kostel sv. Prokopa

Setkání hledajících
pondělí 5., 12., a 26. 11. v 19:00
farní centrum

Úklid kostelů
sobota 10. 11. v 8:00 mše sv. (sv. Prokop)
a po ní úklid

Setkání Malá dogmatika
středa 7., 14., 21., 28. 11. v 19:00
farní centrum

Sbírka na splátku farního úvěru
neděle 5. 11. - všechny kostely

Setkání Malá liturgie

pondělí 5., 12., 26. 11. – 18:45 - Farní centrum

Setkání ministrantů

neděle 25. 11. v 17:00 - Farní centrum

Sbírka na charitní činnost v arcidiecézi
neděle 11. 11. - všechny kostely

Výstav Nejsvětější svátosti oltární
čtvrtek 1. 11. po mši sv. do 20:00 - sv. Prokop
úterý 27. 11. v 17:30 - sv. Anna

Mše sv. v Tridentském ritu
pondělí 3. 12. v 18:00 - sv. Roch

PROGRAM DUCHOVNÍ OBNOVY

sobota před 1. nedělí adventní - 1. prosince 2018

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Prokopa
po mši sv. 3 přednášky ve Farním centru

V čase mezi přednáškami bude možnost svátosti
smíření nebo duchovního rozhovoru.

*V modlitbách a bdění čekáme, že Ježíš i na nás splní své sliby,
až přijde a zjeví svou slávu (adventní preface).*

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské exhortace papeže Františka „EVANGELII GAUDIUM“ listopad 2013

Lidstvo nyní prožívá historický obrat, který nastává v mnoha oblastech. Je třeba chválit úspěchy, které přispívají k růstu blahobytu lidí např. v oblasti zdravotnictví, školství a komunikací. Nicméně nesmíme zapomínat, že větší část mužů a žen naší doby žije v každodenním nedostatku s neblahými důsledky. Radost ze života často hasne, sílí nedostatek respektu a násilí, nerovnost je stále zřetelnější. Je třeba bojovat o přežití a často se přežívá s malou důstojností. Tato epochální změna byla zapříčiněna mimořádnými kvalitativními, kvantitativními, rychlostními a kumulativními skoky, ke kterým dochází ve vědeckém pokroku, v technologických inovacích a v jejich rychlých aplikacích v různých oblastech přírody a života. Žijeme v době znalostí a informací, zdrojů nových forem moci, která je velmi často anonymní.

Tak jako přikázání „nezabiješ“ klade jasné meze, aby zajistilo hodnotu lidského života, musíme dnes říci „ne ekonomii vyřazování a nerovnosti“. Tato ekonomie zabíjí. Není možné, aby nevzbuzoval zájem fakt, že stařec nucený žít na ulici zemřel podchlazením, zatímco pokles kurzu na burze ano. Toto je vyřazování. Už nelze tolerovat fakt, že se vyhazuje jídlo, když existují lidé, kteří hladovějí. V důsledku této situace jsou obrovské masy populace vyřazovány a marginalizovány: jsou bez práce, bez perspektiv, bez východisek. Vyřazováním je zasažena příslušnost ke společnosti, ve které se žije, u samotného kořene, poněvadž spodina, periferie či bezmocnost není v ní, ale mimo ni. Vyřazení mezitím stále čekají. Kvůli udržení životního stylu, který druhé vyřazuje, anebo kvůli

nadšení pro tento egoistický ideál, rozvinula se globalizace lhostejnosti. Téměř bez povšimnutí ztrácíme schopnost zakoušet soucit tváří v tvář výkřikům bolesti druhých, již nepláceme nad dramaty druhých, ani nás nezajímá péče o ně, jako by to všechno byla odpovědnost, která je nám cizí a netýká se nás. Kultura blahobytu nás uspává, ale znepokojuje nás, když se na trhu objeví něco, co jsme si dosud nekoupili, zatímco všechny životy ničené nedostatkem možností pokládáme za pouhou podívanou, která nás nikterak nezneklidňuje.

Jedna z příčin této situace spočívá ve vztahu k penězům, který jsme zavedli, protože pokojně přijímáme jejich nadvládu nad sebou a našimi společnostmi. Stvořili jsme nové idoly. Adorace starozákonního zlatého telete (srov. Ex 32,1-35) našla novou a nelibostnou verzi ve fetišismu peněz a v diktatuře ekonomie, která nemá tvář ani opravdový lidský účel. Zatímco výdělky málokterých exponenciálně rostou, výdělky většiny se stále více vzdalují od blahobytu této šťastné menšiny. Tato nerovnováha plyne z ideologií, které obhajují absolutní autonomii trhů a finančních spekulací. K tomu všemu přibývá rozvětvená korupce a egoistické daňové úniky, které nabyly globálních dimenzí. Touha po moci a majetku nezná mezí.

Peníze mají sloužit a nikoli vládnout! Vybízím vás k nezištné solidaritě a k tomu, aby se ekonomie a finančnictví navrátily k etice upřednostňující člověka.

190 Honorius IV.

vlastní jméno:	Giacomo Savelli
původ:	Itálie
datum narození:	cca 1210
místo narození:	Lisciano, IT
datum zvolení:	2. duben 1285
datum úmrtí:	3. duben 1287
místo úmrtí:	Řím
místo pohřbu:	basilika Santa Maria, Řím
pontifikát:	2 roky, 1 den

Giacomo Savelli se narodil kolem roku 1210 jako prasnovec papeže Honoria III. Po studiích v Paříži jej papež Alexandr IV. jmenoval důstojníkem papežské armády. V červenci 1276 byl pověřen vyjednáváním s Rudolfem Habsburským o jeho císařské korunovaci.

2. dubna 1285 byl zvolen papežem a Římané přijali jeho volbu s velkým nadšením. Korunován byl 20. května 1285 v basilice sv. Petra; obřad ztěžovala omezená pohyblivost nového papeže, způsobená již dosti vysokým věkem.

Tělesná slabost nového papeže však neodradila od řešení obtížných záležitostí, které na něj čekaly. Za jeho pontifikátu se papežské državy kompletně vrátily pod kontrolu papežů a byl v nich nastolen právní řád, který už dlouhá léta nezažily. Roku 1285 schválil nové uspořádání sicilského království, jehož účelem bylo ochránit lid proti králi a jeho hodnostá-

řům; pokud by porušili zákon, měli lidé právo obrátit se přímo na papeže.

Honorius udržoval dobré vztahy s Rudolfem Habsburským a svolil k jeho císařské korunovaci; válka v Německu však Rudolfovi zabránila dostavit se do Říma.

Velkého přítele měli v Honoriovi fran-tiškáni a dominikáni, ale také karmelitáni a augustiniáni, jejichž zakládací listiny schválil. Podporoval také studium orientálních jazyků, což mělo napomáhat jednak sjednocení s Východem, tak i k obrácení muslimů na křesťanskou víru.

Roku 1286 odsoudil papež Honorius hnutí tzv. Apostoliků, jehož příslušníci tvrdili, že žijí životem původních apoštolů v naprosté chudobě, že mají všechno společné - podle některých zdrojů včetně manželek. Tímto papežským odsouzením skončil dosti velký rozruch trvající téměř 50 let.

*zdroj: Ch. Coulombe:
Náměstkové Kristovi*

FARNÍ DEN ŽIŽKOVSKÉ FARNOSTI 23. 9. 2018

Farní den byl zahájen mší svatou v kostele sv. Prokopa, při které z rukou emeritního biskupa Mons. Karla Herbsta přijalo 8 bířmovanců svátost bířmování. Po mši svaté se konal před hlavním vchodem do kostela sv. Prokopa farní jarmark. K máni byly různé umělecké předměty, ovocné špízy, koláče, perník, bylinkové čaje, káva, čaj, džemy, jablíčka, výrobky „poledního atelieru“ a balonky pro děti. Výnos farního jarmarku ve výši Kč 3482,- byl věnován naší Farní charitě za účelem provozování činnosti.

Druhá část Farního dne se konala v Rajské zahradě. Po modlitbě Anděl Páně Otec Vít požehnal připravené jídlo a pozval všechny k společnému obědu. Podával se guláš - prý byl velice chutný.

Počasí nám opět nepřálo, ale přesto se kluci i muži pustili do fotbalového klání s velkým odhodláním zvítězit. Současně s fotbalem se konala dětská soutěž. Menší děti si po vyslechnutí úryvku z evangelia jak Pán Ježíš uzdravil slepce zkoušeli, jaké je to být nevidomý. Projít kousek cesty mezi kužely bez pomoci kamaráda nešlo, se zavázanýma očima vytáhnout ze sáčku předmět a určit jeho tvar bylo také obtížné. Na posledním stanovišti byl úkol pomocí obrázku sestavit celý příběh tak, jak ho slyšeli na prvním stanovišti. To se povedlo všem. Za odměnu si děti mohly nechat na obličej namalovat zvířátka dle vlastního přání. Tomáš Bezchleba jim přitom zahrál na trumpetu.

Starší děti měly soutěžit z vědomostí katechizmu, všeobecného přehledu a znalostí životních příběhů svatých, pomoci otázek a malých indicií měli poznat, o kterého svätce jde. Moc se jich nezúčastnilo, neboť zvítězil fotbal, a tak se komisaři jednotlivých stanovišť zkoušeli navzájem.

Mezi jednotlivými soutěžemi moderátor Tomáš Havelka bavil účastníky farního dne vtipnými úryvky z díla klasiků o Žižkovu a staré Praze.

Posledním bodem programu byla soutěž v pečení buchet. Pětičlenná porota posoudila všech osm přihlášených vzorků. A následovalo vyhodnocení.

Všichni soutěžící v dětských soutěžích dostali kromě svätého obrázku i balíček plný sladkostí. Fotbalisté byli pro uhašení žizně odměněni plechovkami nápojů odpovídajících jejich věku.

Cukráři dostali šikovnou vařečku a první tři dárkový poukaz na libovolný nákup.

Děkují těm, kdo na přípravách Farního dne podíleli i všem, kdo se i přes nepřizřen počasí zúčastnili.

Ing. Anna Velková

Několik obrázků zachycujících náladu v Rajské zahradě

ČINNOST FARNÍ CHARITY

Koncem srpna se v naší farnosti pracovala na dobrovolné bázi 11členná skupina děvčat ze Slovenska. Dopoledne vykonávala úklidové práce ve všech našich kostelích a odpoledne poznávaly krásy Prahy. Navštívily i jiné farnosti a organizace, např. Opus Dei. Navštívily i dům seniorů v Habrové ulici. Po programu si seniorky spolu s děvčaty společně zazpívaly známé lidové písničky a také zlidovělé populární písně. Následně se dívky rozprchly k jednotlivým seniorkám, kde si s nimi povídaly o všem možném. Svým bezprostředním vystupováním, vlídností a milým úsměvem potěšily babičky, které na chvíli zapoměly na svá trápení a bolesti. Moc dívkám děkujeme a pokud se budou chtít vrátit, rádi je zas uvítáme.

Festival Fresh senior.

Dne 19. 9. 2018 se na náměstí Jiřího z Poděbrad ve spolupráci s Městskou částí Praha 3 uskutečnil 2. ročník Fresh senior festivalu. Tohoto festivalu se naše Farní charita zúčastnila. Měli jsme zde svůj stánek, ve kterém jsme prezentovali činnost Farní charity a pochlubili se výrobky „poledního ateliéru“. Celé slunečné odpoledne si mohli senioři i u ostatních organizací zjistit, co je pro ně na území Praha 3 připraveno za aktivity, kurzy a různá doplňková školení z oblasti sociální podpory apod. Celé odpoledne hrály pro zpříjemnění různé skupiny např. Šlapeto, JO-JO Band a předvedly se ukázky divadel, práce divadelních kroužků, sborového zpěvu a jiné.

Pomoc z programu FEAD.

Naše Farní charita se spojila s Farní charitou Vinohrady v programu FEAD. Je to projekt Ministerstva práce a sociálních věcí, který pomáhá našim potřebným spoluobčanům s nízkoprahovým příjmem, v nouzi, bez domova a - nebojme se přiznat - i v bídě. Z fondu evropských dotací se pořídí potraviny, hygienické potřeby a základní vybavení domácnosti. Pomoc je připravena od miminek až po seniory. Městská část Praha 3 poskytla prostory, kde se tato pomoc vydává. Výdej je každý čtvrtek od 10:00 hod. do 12:00 hod. v Hořanské ulici č. 1, Praha 3 (ulice za žižkovskou vozovnou).

Ing. Anna Velková

Výdej potravin a hygienických potřeb

Nejchudší lidé dostanou zdarma potraviny a hygienické potřeby. V rámci akce jsou nabízeny doprovodné aktivity přispívající k sociálnímu začleňování.

každý čtvrtek
10:00 - 12:00
Hořanská 1
Praha 3 - Žižkov

Navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby

Mgr. T. Pýchová

Rádi bychom zde v příštích číslech přinášli myšlenky, které by nás vedly k modlitbě a rozjímání. Zdrojem pro nás bude kniha "Kniha života Mnišského bratrstva Jeruzalém", kterou vydalo Kartuziánské nakladatelství v roce 2013.

Tato kniha je nejen řeholí mnichů a mnišek Bratrstev Jeruzalém, ale i duchovním průvodcem všem laikům, prohlubujícím si křesťanské povolání evangelijního života v srdci dnešního světa. Hovoří například o přikázání lásky, o povolání k radosti, o modlitbě, mlčení, evangelijních radách, o vztahu ke světu apod. *Kniha života* odráží autentickou zkušenost mnišských komunit, založených autorem knihy, bratrem Pierrem-Marie Delfieux¹. Je též bohatým pramenem mnišské duchovní tradice křesťanského Východu i Západu a současně neopakovatelnou meditací nad Písmem Svätým, zvláště nad Novým Zákonem. Není proto čtena pouze v úzkém kruhu přátel Bratrstev nebo jen jejími členy, naopak stala se inspirací mnoha řeholníků, kněžím, biskupům a laikům.

Bratr Carlo Carretto píše k této knize: „...jestliže žijete dlouho na poušti společně, stávají se rychle společnými i myšlenky, prožívání a ideály. Setkal jsem se s Pierrem-Marie v Béni-Abbés. Nepomyslel bych, že najdu věrnějšího a cennějšího společníka. Oba dva jsme byli zamilovaní do Boha a samoty. Odkryli jsme na poušti absolutno Boha. A všechny problémy se vytratily, včetně toho, jakým způsobem překlenout propast mezi městem a pouští. Ta propast přestala existovat, neboť poušť už nebyla absencí lidí, nýbrž přítomností Boha. Jeho přítomnost lze postřehnout i v dunách pouště, i uprostřed novodobých měst. Delfieux si vybral město a tam postavil svůj stan. Ale jeho srdce zůstalo na poušti. Já jsem si vybral písek pouště. Ale moje srdce bylo ve městě. Otvírá se zde velká budoucnost v podobě realizace mé dávné touhy: navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby. Vznesený úmysl! Ohnivá intuice! Teď ale již končím... Nyní vede pouštní stezka do srdce měst a zve všechny lidi ke kontemplaci tajemství Božího absolutna.“

Pokračování příště.

¹ Bratr Pierre-Marie Delfieux (1934-2013), francouzský kněz, poustevník na Sahaře, mnich, sociolog, duchovní autorita pokoncilní obnovy řeholního života, inspirovan životem bl. Bratra Charlese de Foucauld a povzbuzen arcibiskupem Francoisem kardinálem Martym, založil v roce 1975 v Paříži Mnišské bratrstvo Jeruzalém, mnišské společenství bratří, o rok později i mnišské společenství sester. V roce 1978 pro ně sepsal řeholi, *Knihu života Mnišského bratrstva Jeruzalém*. Byl vyhledávaným duchovním otcem, autorem mnoha biblických meditací a skvělým kazatelem.

9. listopadu - svátek Výročí posvěcení lateránské basiliky v Římě

Stavbu tohoto velkolepého chrámu zahájil na lateránském poli císař Konstantin Veliký na poděkování za vítězství nad Maxenciem u Milviova mostu, k němuž došlo ve znamení kříže 28. 10. 312. K dobudování stavby došlo za pontifikátu papeže Silvestra I., který ji zasvětil již roku 318 Kristu Spasiteli a její posvěcení vykonal v roce 324. Výročí posvěcení je od 12. století slaveno každoročně 9. listopadu. Postupně byl k bazilice vybudován reprezentativní komplex budov. Patřila sem residence, obrana a administrace římské kurie. Papežové zde měli sídlo od 4. do 14. století.

Martin Pavlů (34) se v Praze narodil, vyrostl a má to tu rád. Lékařem, se sice po vzoru svého dědečka nestal, za to pomáhá jinde...

Poznámka: V textu je zmínka o dvou kněžích - P. Pavel Grimmig (1923 - 2006); působil v Rokycanech, Manětíně, na Karlštejně (děkan kapituly), v Praze-Podolí a P. Josef Toufar (1902 - 1950), jehož životní osud je dostatečně znám.

Vyrůstal jsi v Praze, pamatuješ, kam jste chodili s rodiči do kostela?

Narodil jsem se v Praze Podolí. Do kostela jsme chodili nejčastěji ke svatému Michaelu Archandělovi, což je malý kostelík nedaleko Podolské vodárny, kde tehdy kázal fantastický kněz P. Pavel Grimmig. Pamatuji si, že se nám jako dětem velmi věnoval, chodili jsme k němu také na hodiny náboženství. Byl schopen nám vše podat velmi zajímavou formou tak, aby nás to zaujalo.

Co tě ovlivnilo ve výběru povolání?

Asi hlavně to, že po studiu ekonomie jsem nebyl pevně rozhodnut, jaké profesi bych se chtěl věnovat. Řekl jsem si, že teorii už bylo za 5 let dost a teď by to chtělo nabrat co nejrychleji praxi. Zkusil jsem proto práci auditora v jedné mezinárodní síti. Je to sice práce časově náročnější s častým cestováním, ale na druhou stranu člověku umožní v krátkém čase poznat široké spektrum firem z nejrůznějších oborů. Nejsem sice doktorem medicíny po vzoru svého dědečka a strýce, ale s trochou nadsázky by se dalo říct, že jsem jakýmsi lékařem firem.

Nacházíš vzory ve své rodině?

V naší rodině byl asi nejinspirativnější osobou právě můj dědeček František Stryhal. Byl doktorem medicíny, věnoval se ortopedii, ale kromě toho byl schopen stíhat až neskutečné množství dalších koníčků. Jen namátkou fotografování, radioamatérství, včelaření a péče o zahradu. Všechny tyto koníčky provozoval na

vysoké úrovni a měl o nich nemálo načteno. Kromě toho byl po celý život křesťanem, který svoji víru vyjadřoval zejména svým chováním, než planými gesty.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Musí to být něco, co je protipólem práce. Zejména cestování, fotografování, sport a hudba. Docela často se také věnuji práci na naší zahradě na Vysočině, která je dědictvím právě po mém dědečkovi a která je spíše ovocným sadem. Když se úroda vydaří jako letos, počítáme jablka ne na košíky, ale spíš na tuny :-)

Můžеш čtenářům doporučit knihu, která tě oslovila?

Zajímavých a inspirujících knih je mnoho, těžko vybrat jedinou. Hodně mne oslovila kniha *Jako bychom dnes zemřít měli* od Miloše Doležala o životě a mučednické smrti faráře P. Josefa Toufara. Jeho životní příběh je nesmírně zajímavý, po svém vysvěcení působil v dnes již zaniklé obci Zahrádka, kde si získal velkou oblibu obyvatel, ale zároveň začal být nepohodlný komunistickému režimu. Znamější je především díky svému druhému působišti v obci Čihošť u Ledče nad Sázavou a zdejšímu zázraku s křížem na oltáři. V jaký vykonstruovaný proces tato událost vyústila, asi většina lidí ví. Tato kniha není žádným odpočinkovým čtením "na letní dovolenou" ale rozhodně stojí za to. Doporučil bych ji především lidem, kteří stejně jako já eru komunismu již prakticky nezažili.

Doposud jsme věděli, jak číhošťský farář Josef Toufar zemřel. Díky Miloši Doležalovi se teď dozvídáme, i jak žil. *Kniha Jako bychom dnes zemřít měli* je více než jen životopis kněze umučeného na počátku 50. let příslušníky Státní bezpečnosti. Jsou příběhy, o kterých si myslíme, že je známe celé, a najednou přijde někdo, kdo nám dokáže, že jsme doposud nevěděli vlastně nic. Přesně to se podařilo Miloši Doležalovi, básníkovi a redaktorovi Českého rozhlasu, v životopise Josefa Toufara.

Rozhovor připravila I. Mervartová.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)**(pokračování, 10. díl)**

Jedné neděle jsme šly podle svého zvyku k Naší Paní Gournierské, modlíce se růženec, a bylo nás asi tucet osob, když vtom přibíhá moje matka a bez jediného slova mě chytí za paži a odvádí k sobě a zavírá po tři dny do jedné místnosti. To právě tehdy přišla jedna osoba ze sousedství a žádala ji, zda by jí nemohla dát jedno ze svých dětí k hlídání ovcí. Má matka jí odpověděla, že ano, pokud by místo jednoho z chlapců přijala Němou, tu že by jí dala. Nabídka byla přijata, druhého dne jsem opustila domov, abych hlídala ovce; měla jsem šest let a několik měsíců. Zůstala jsem tam asi osm měsíců: pak jsem se na období sněhu vrátila ke svým rodičům a strávila jsem tam většinu zimy.

Příští rok o mne mou matku požádal nový hospodář, rovněž k hlídání ovcí, a já u něho zůstala jako vždycky po celý čas, dokud ovce nalézaly potravu.

Rok nato jsem byla dána do služby třetímu hospodáři, abych hlídala docela malé dítě. To už bylo třetím rokem, co jsem zůstala ve službě v obci Corpsu. Během té doby mě můj Bůh neopustil; láskyplně mě poučoval o pravdách víry, té pravé, přesvědčivé, silné, nevyvratitelné víry v jediného, nestvořeného, věčného Boha a Ježíše Krista-Boha a člověka; v nejsvětější Trojici Božských osob v jediné Podstatě atd., atd.

Napadalo hodně sněhu, a tak jsem už nemohla vodit své ovce na pastvu; vrátila jsem se k rodičům. Můj otec byl právě doma a před svým odchodem řekl mé matce, aby mě posílala do školy. Každé ráno mě tedy syn mé matky doprovodil do školy a večer si pro mě přišel. Paní učitelka byla osoba vážná a zbožná a okamžitě si mě oblíbila; ale já se svou záměrnou povahou jsem zrovna neodpovídala jejím dobrým způsobům; byla jsem opravdová divoška a každému, kdo se ke mně chtěl přiblížit, jsem se vždycky vzdálila. Jednoho dne odpoledne mi paní učitelka vlídně řekla: „Sestro (všichni mě nazývali sestrou, protože

jsem řekla, že je to moje jméno), nechte mě, abych vám trochu upravila váš účes.“

Hned jsem řekla: „Ne, ne, takhle je to dobré.“ Po několika minutách se vrátila a řekla mi, že by mi ráda upravila vlasy, že můj otec ji požádal, aby se o mě dobře starala a že moje teta ji žádala podobně jako můj otec. Když jsem to uslyšela, moje tvrdé srdce se obměkčilo; navíc jsem svého otce měla velice ráda a nechtěla jsem mu způsobovat starosti. A tak přes můj veliký odpor k tomu, aby se mi někdo přiblížil, se moje učitelka s velkou láskou pokusila učesat mé vlasy, celé rozčuchané a spleené krví, která občas tekla a která (nemohla-li jsem ji omýt) v mých vlasech zaschla. Dobrá paní učitelka mě toho dne nedokázala učesat podle svého přání. Spokojila se s tím, že mi vlasy vyzvedla nazad a upevnila a řekla mi: „Zítرا vám je upravím.“

Jakmile jsem večer přišla domů, vzala jsem jednoho matčina syna, abych s ním řekla jeho modlitbu. V té chvíli se na mne matka podívala, a když uviděla, že jsem učesána, řekla mi nazlobeným hlasem: „Co je to za novinku? A proč sis vyzvedla vlasy, které ti pokrývaly čelo až k očím? Už jsem tě měla dost, ale teď jsi mi už nesnesitelná. Ale proč ses tak učesala, proč? Okamžitě odpověz.“ Odpověděla jsem jí, že nevím proč. Načež se matka velice rozčílila a řekla mi, že lžu, ale že je to vidět, že jsem si takto upravila vlasy z marnivosti; že předstírám zbožnost, abych skryla svoje vady. Pak vzala nůžky a ustříhla mi všechny vlasy na čelo až k uším, a ustřížené vlasy mi neodejmula. Druhého dne jsem šla do školy jako obvykle; učitelka byla překvapena, když mě spatřila s ustříženými vlasy; velice mi pro tuto drzost vyhubovala a připojila, že by byla nikdy, nikdy nevěřila, že bych byla schopna takové zlovolnosti. Neodpověděla jsem na to nic, už proto ne, že jsem tomu nevěnovala zrovna moc pozornosti; můj duch byl zaměstnán tím, co bych měla vykonat, aby to odpovídalo dobrodiním mého nejmilovanějšího Ježíše, protože

jsem hladověla a žíznila po utrpení, aniž jsem kdy trpěla. Och, jak je tento stav krutý!

Odpoledne mě paní učitelka zavolala do svého kabinetu a řekla mi: „Pojďte, ať vám aspoň dám pryč vlasy, které jste si ustříhala.“ Zatímco mě upravovala, můj otec zaklepal na dveře a vstoupil (musela to být sobota, protože můj otec byl doma). Paní učitelka tedy otci řekla, že jsem se dopustila neuvěřitelné zlovolnosti, a vyprávěla mu o ustříhání vlasů. Můj otec tomu příliš nevěřil a nedal se přesvědčit, že bych v sobě měla tolik zloby. Řekl mi, ať jdu za ním, a klidně a s ním se mě ptal, kdo mi vlasy ustříhal. Nic jsem na to neodpověděla, protože jsem nechtěla matce způsobit roztrpčení. Otec však na tom trval a ještě se mě otázel, kdo mi je učesal. Odpověděla jsem: „Paní učitelka.“ – „A kdo ti je ostříhal?“ Mlčela jsem. „Řekni mi, kdo ti ustříhal vlasy, poslechni a mluv.“ Odpověděla jsem: „Je to Julie.“

Můj otec povstal, potají si pohovořil s paní učitelkou a odešel. Když jsem večer přišla domů, panoval tam velký rozruch: matka na mě hleděla se zlostí, bratři plakali a říkali, že otec zacházel s matkou velice přísně pro zmíněnou záležitost i pro jiné věci, kterým jsem nerozuměla. Nepřestával se zlobit a říkal, že už s ní nemůže zůstat, protože jen utrácí peníze za zábavy; pak i proto, že nenávidí jeho dceru, ale tu že si on vezme s sebou.

Když jsem to všechno slyšela, byla jsem velmi zarmoucena, běžela jsem a vrhla se svému otci na kolena a prosila jsem, aby Julii přestal vyčítat, a snažila jsem se mu vysvětlit, že jestliže mi ustříhla vlasy, bylo to pro mou marnivost, a prosila jsem ho, aby mi odpustil všechny nepříjemnosti, které jsem mu způsobila; nakonec jsem mu řekla, že se to nehodí, abych s ním šla, opustí-li mou drahou matku... Postupně se můj otec uklidnil. Druhého dne, musela to být neděle, jak si můj otec oblékal košili, zjistil, že mu na jednom rukávě chybí knoflík, a žádal po matce jinou košili. Já jsem zatím ve spěchu vzala košili, na níž chyběl knoflík, abych ho sama přišila.

Jak si otec navlékal druhou košili, kterou mu matka podala, uviděl, že chybí knoflík na prsou: rozčileně svlékl košili a řekl matce: „Bůh mi dává tvrdě platit za můj omyl, že jsem si vás vzal za ženu: nikdy jste nebyla ženou pro domácnost, nikdy jí nebudete atd., atd.“ Honem jsem běžela za otcem o opravenou košili a řekla jsem mu: „Tatínku, tato košile má všechny knoflíky, pohleďte, dobře si ji prohlédněte.“

Myslela jsem, že otce udobřím, ale stal se opak! Ještě více se na mou drahou matku rozzlobil pro její nedbalost v konání domácích prací, vůči svému manželovi a vůči dětem atd., atd. a nakonec řekl: „Až dcera bude mít deset let, pošlu tě zpět k tvým rodičům. Naštěstí dcera nemá nic z tvé povahy; nikdy můj dům neopustí pro tancovačky divadla a jiné zábavy atd., atd. Nakonec jí řekl, že umím přišít knoflík ke košili lépe než ona sama.

Zdroj: Press, F. (1992). *Děvečky Boží*.
Brno: Mariánské nakladatelství.

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - středa 15:00 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 6. ročník ZŠ - bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl, místnost A)
- 7. - 8. ročník ZŠ - bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl, místnost A)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - bude ještě upřesněno (P. Vít Uher, místnost A)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růžencem se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace: kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00
kostel sv. Anny: poslední úterý v měsíci před mši sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu - nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete se nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jim ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (**minimálně 3 měsíce předem**) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

POŘAD BOHOSLUŽEB

sv. Prokop:		farní kostel - Sladkovského náměstí		PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY
sv. Roch:		filiální kostel - Olšanské náměstí		
sv. Anna:		filiální kostel - ul. Tovačovského		
DEN	KOSTEL	ČAS		poznámka
NEDĚLE	sv. Anna	8:00		
	sv. Prokop	9:30		
	sv. Roch	11:00	17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00		- s latinským ordináři; - 4x ročně v Tridentním ritu v kostele sv. Rocha
úterý	sv. Anna	18:00		každé poslední úterý v měsíci od 17:30 eucharistická adorace
středa	sv. Roch	6:00		mimo červenec a srpen
	sv. Prokop	18:00		- v adventě rořáty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00		první čtvrtek v měsíci eucharistická adorace do 20:00
pátek	sv. Prokop	18:00		první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00		druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny ve farní kanceláři Čajkovského 36, 130 00 Praha 3-Žižkov

úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty

farář:	P. ThLic Vít Uher ThD	e-mail:	zizkov@efara.cz
mobil:	(00420) 731 625 910	web:	www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 10. 2018

výše dluhu (úvěr):	Kč 3 449 685,29
povinná měsíční splátka:	Kč 29 324,-
sběrka na splácení úvěru (září 2018)	Kč 9 034,-
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY - jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky